

அழுக்குத் துணிக் குள்ளே அறத்தோடும் பிணைந்துள்ள
அவ்வயிரே என்றன் ஆரூயிராம்!

பழப்பறேக் காய்ச்சிய இருப்பினதைத் துக்கி
உழைப்பாலும் உணர்வாலும் உலகை உண்டாக்கி -- இவ்
அழுக்குத் துணிக் குள்ளே...

பழக்காடும் கிளியும் போல் நானும் அத்தானும்
பகற்போதகைக் கழித்தபின் அவன் கொஞ்சமனே
பிழைஇன்றி ஆலகைக் குச்சென்றுதன் மானம்
பணை இராவலையைக் காணாவிடிலோ ஊனம்
தழற் காட்டிலே இரும்புச் சரக்கும் உருக்கக் கண்ட
விழிப்போடிருந்து வணேட்டும் உருப்பிச் செய்வதுண்டு
அழுக்குத் துணிக் குள்ளே...

அறம்புரிவார் எய்தும் இன்பமே இன்பம்
அயலார்க்கு நலம் செய்வார் எய்துவார் துன்பம்
இறந்து படும் உடலோ ஏகிடும் முன்பும்
எழில் உள்ளம் நன்மதை மன இனம் கண்ட பின்பும்
"அறஞ்செய் அறஞ்செய் என்றே அறிவனென அழைத்தால்
இறந்தார்போல் இருப்பனோ" என்பான் என அத்தான்
அழுக்குத் துணிக் குள்ளே...

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp093.htm#dt108>